

[Poul Nielson]

Det mener jeg er overordentlig betydningsfuldt, og man kunne godt se det som et projekt i sig selv, at vi med et udviklingsarbejde i energipolitikken og i vore egne diskussioner og måden at forholde os til det på måske kunne bidrage til, at andre politikområder kunne drage fordel af en tilsvarende systematisk opstilling af forskellige alternativer og en tilsvarende åben diskussion om, hvilke af foranstaltningerne vi vælger.

Jeg synes, at det, der er lavet det sidste års tid på den front, ud fra en metodevurdering er ganske interessant, og jeg vil gerne takke for den måde, det har været lagt til rette på. Det er i øvrigt også en form, som indebærer, at der fuldt ud er mulighed for, at andre end regeringen har adgang til at spille med i diskussionen på lige fod.

Så vil jeg om SF's syn på opfølgningen af »Energi 2000« sige, at vi i Socialdemokratiet føler os dækket ind af de bemærkninger, hr. Bilgrav-Nielsen fremsatte i den tidligere debat i diskussionen med hr. Riishøj, så på den måde kan vi måske bidrage til en lidt hurtigere afslutning af debatten.

Som et yderligere bidrag skal jeg i denne forbindelse meddele, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for SF's dagsordensforslag. Vi mener ikke, det føjer noget reelt til i forhold til de bestræbelser, der allerede er i gang.

Per Tærshøj (KF):

Jeg kan starte med at sige, at Det Konservative Folkeparti kan ikke stemme for den dagsorden, SF har fremsat. Jeg kan også sige, at jeg personlig synes, at den er lidt unødvendig.

Vi har haft, synes jeg, en ganske udmærket debat her i 5 timer minus en times frokostpause, det er altså 4 timer, og efterfølgende kommer vi alle sammen til – det har jeg lagt mærke til, det er lige fra ministeren og til hr. Poul Nielson, og jeg gør selv stort set det samme – at henvise til det, vi sagde for en 2-3 timer siden. Det gør heller ikke noget, men det er, som om jeg opfatter det som en lille smule spild af tid.

Jeg kunne forstå det, hvis vi havde taget en debat for at mindes nogle af de forgangne ting. Når jeg siger de forgangne ting, må jeg indrømme, at så morer jeg mig en lille smule, og jeg var måske også en lille smule ked af det dengang, da jeg åbnede avisen – det var Jyl-

lands-Posten – og dér så, at den 21. april 1980 indgik hr. Poul Nielson en aftale om at købe olie i 32 måneder. Hvis det var det, vi skulle have diskuteret i dag, havde det jo egentlig været meget sjovt og interessant. Jeg kan tydeligt huske, at jeg sad derhjemme og så hr. Poul Nielson komme triumferende hjem.

Men det er jo ikke det, vi skal diskutere nu. Vi skal diskutere opfølgningen af »Energi 2000«, og jeg skal præcisere nogle af de samme ting, som jeg gjorde tidligere. Jeg vil stadig fastholde, at for os i Det Konservative Folkeparti er forsyningssikkerheden noget af det vigtigste. Så kan der selvfølgelig hertil lægges miljømåls og mål om besparelser, men forsyningssikkerheden synes vi er noget af det vigtigste. Vi synes, at i alle opfølgninger og bøger, og hvad der nu ellers er, nævnes den for lidt. Vi synes, at CO₂ fuldstændig har stjålet billedet, og det er vi konservative i hvert fald lidt kede af.

Der er nogle enkelte ting, jeg vil præcisere med hensyn til, hvad vi ønsker man skal tage fat på i den kommende tid. Vi synes, at det pinedød er nødvendigt, at vi ser os endnu mere om, og at vi også handler vedrørende DONG og Dargas. Vi lægger ikke skjul på, at vi gerne vil have privatiseret DONG. Det sker vel efterhånden, og en ophævelse af Dargas' eneret på import sker jo også.

Det er tre problemer, som skal løses. Der er nogle, der heroppefra har sagt noget om, at det er noget pjat at nævne forsyningssikkerheden, for vi har jo forsyningssikkerhed i Danmark, vi har jo al den olie og naturgas, vi skal bruge. Det har vi da bestemt også. Men hvis nu Folketinget ikke får lavet en ordentlig aftale om vores naturgas, på grund af at det – hvad der set med vores øjne er ganske udmærket – er givet frit, så andre lande og andre firmaer kan komme ind på markedet, og det på en eller anden måde bryder sammen økonomisk ude i kommunerne, må jeg indrømme, at så synes jeg, at forsyningssikkerheden er en lille smule i fare.

Vi synes heller ikke, man skal hjælpe de kommunale gasselskaber med deres gæld. Vi synes, der er for stor forskel på den måde, som man har handlet på i de enkelte kommunale selskaber, og den måde, man har forvaltet pengene på; der er nogle, der måske har været ansvarlige – jeg vil hellere sige, at det har de fle-